

SKATTEMINISTERIET

j.nr. 12-0200697
Dato : 27. september 2012

Til

Folketingets Skatteudvalg

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 898 af 30. august 2012.
(Alm. del).

Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Pernille Skipper (EL)

Thor Möger Pedersen /Søren W. Clausen

Spørgsmål:

I forlængelse af ministerens svar af 29. august 2012 alm. del – spørgsmål 845 bedes ministeren redegøre for, om han mener, at antal eftergivelse efter inddrivelseslovens § 13, stk. 6, på 20-25 i 2010 og 10-15 i 2011 lever op til den tidligere skatteministers løfte til Folketinget om, at der var flere, som ville få eftergivet deres studiegæld efter den nye § 13, stk. 6, end der havde været efter de tidligere gældende regler for eftergivelse af studiegæld.

Svar:

Spørgsmålet viser tilbage til skatteministerens svar på spørgsmål 22 til L 20 (2008-09). Her tilkendegives, ”at det er vurderingen, at den nye regel i forslagens § 13, stk. 6, i højere grad end de nuværende regler, vil kunne imødekomme det eftergivelsesbehov, der antages at være for det – set i forhold til det samlede antal studielåntagere – relativt begrænset antal skyldnere, der har statsgaranteret studielån”.

Som jeg ser det, bør man ikke isoleret se på omfanget af eftergivelser vedrørende studiegæld efter inddrivelseslovens § 13, stk. 6. Studiegæld kan også eftergives efter den generelle eftergivelsesbestemmelse i inddrivelseslovens § 13, stk. 1-5. Eftergivelsesbestemmelsen anvendes i de tilfælde, hvor skyldner ikke har væsentlig gæld til anden side (andet end offentlig gæld). I sidstnævnte tilfælde henvises eftergivelsesansøgere til at søge gældssanering gennem skifteretten. SKATs eftergivelsespraksis følger gældssaneringspraksis.

Idet jeg henviser til min besvarelse af spørgsmål 846 af 6. august 2012 og spørgsmål 900 af 30. august 2012 giver statens samlede afskrivninger på misligholdt studiegæld et bedre indtryk af udviklingen, idet retsvirkningen for skyldner er den samme, nemlig at skyldner er frigjort fra betaling af det eftergivne/afskrevne beløb.